

30 JUL 2001

**THE EFFECTIVENESS OF EMPOWERMENT IN CESSATION
OF AMPHETAMINE ABUSE AMONG PROBATIONERS
IN PHICHIT PROVINCE**

CHALEE AIAMMA

อธิบดีพัฒนาการ

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIEMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE (PUBLIC HEALTH)
MAJOR IN THE HEALTH EDUCATION AND BEHAVIORAL
SCIENCES, FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2001

ISBN 974-04-0055-8

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TH
๕4๙6e
2001
C.2

Copyright by Mahidol University

4137147 PHPH/M : MAJOR: HEALTH EDUCATION AND BEHAVIORAL SCIENCES; M.Sc. (PUBLIC HEALTH)

KEY WORDS : EMPOWERMENT THEORY/ PROTECTION MOTIVATION THEORY/ SOCIAL SUPPORT/ CESSATION OF AMPHETAMINE/ PROBATIONERS

CHALEE AIAMMA: THE EFFECTIVENESS OF EMPOWERMENT IN CESSATION OF AMPHETAMINE ABUSE AMONG PROBATIONERS IN PICHIT PROVINCE. THESIS ADVISORS: CHANINAT VAROTHAI, Dr.P.H., VASON SILPASUWAN, Dr.P.H., Pol.Maj.Gen.INTADET PORNPERAPARN, B.P.A.,(Police)., SOMBAT PUNAWAKUL, M.D. 154 p. ISBN 974-04-0055-8.

This study was quasi-experimental research aimed to assess the Effectiveness of an empowerment program applying the Protection Motivation Theory with Social Support in cessation of amphetamine abuse among probationers accused of the abuse.

A sample population of 100 persons was divided into two groups. Fifty probationers were assigned to the experimental group and the rest were in the comparison group. The empowerment program involved organizing a therapeutic camp for three days and two nights, and arranging a participatory meeting for selected family members as social support providers. The research period was from December, 2000 to March, 2001. Data collection was performed on three occasions – before the experiment, after the experiment (in the 6th week), and at the follow-up (in the 12th week) using questionnaires and a urine examination. Research data were statistically analyzed by using percentage, mean, standard deviation, paired t-test, Z-test, and McNemar test.

Research results showed that after intervention, the experimental group had increased self-esteem, perceived severity of amphetamine dependence, perceived vulnerability to amphetamine dependence and perceived self-efficacy to behaviors for the cessation of amphetamine use. Also response efficacy to behaviors for the cessation of amphetamines, intentions toward behaviors for the cessation of amphetamines, behavior for amphetamine cessation had better urine examination results compared with those before the experiment. The comparison group had a statistical significance of $p\text{-value} < 0.001$. Similarly, follow-up results in the 12th week showed that the number of probationers who had ceased using amphetamines had increased when compared to before the experiment than to the comparison group ($p\text{-value} < 0.001$).

In conclusion, these research results need to be used to improve and develop probation office procedures in the future.

4137147 PHPH/M : สาขาวิชาเอก : สุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ ; วท.ม.(สาธารณสุขศาสตร์)

ชาติ เอี่ยมมา : ประสิทธิผลของการสร้างพลังตนเองในการเลิกเสพยาบ้าของผู้ถูกคุมความประพฤติ จังหวัดพิจิตร (THE EFFECTIVENESS OF EMPOWERMENT IN CESSATION OF AMPHETAMINE ABUSE AMONG PROBATIONERS IN PHICHIT PROVINCE)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ชนิษฐ์ วโรทัย, Dr.P.H., วสันต์ ศิลปสุวรรณ, Dr.P.H., พล.ต.ต. อินทเดช พรพิรพาน, ร.ป.บ.(ตร)., สมบัติ ภูวนกุล, พบ. 154 หน้า ISBN 974-04-0055-8

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการสร้างพลัง โดยการประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกันโรคร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมในการเลิกเสพยาบ้าของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีเสพยาบ้า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีจำนวน 100 คน เป็นกลุ่มทดลอง 50 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ 50 คน ได้จัดกิจกรรมการสร้างพลังตนเองในรูปแบบค่ายบำบัดยาเสพติด เป็นเวลา 3 วัน 2 คืนและได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลในครอบครัวที่ผ่านการอบรมแบบมีส่วนร่วม ใช้เวลาศึกษาตั้งแต่เดือนธันวาคม 2543 ถึงเดือนมีนาคม 2544 เก็บรวบรวมข้อมูล 3 ครั้ง คือ ก่อนการทดลอง ภายหลังกการทดลองในสัปดาห์ที่ 6 และระยะติดตามผลในสัปดาห์ที่ 12 โดยใช้แบบสอบถาม และการตรวจปัสสาวะ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน paired t-test, t-test, Z-test และ McNemar test

ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังกการทดลอง กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเอง การรับรู้ความรุนแรงของการเสพยาบ้า การรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเสพยาบ้า รับรู้ความสามารถตนเองในพฤติกรรมส่งเสริมการเลิกเสพยาบ้า ความคาดหวังผลของการตอบสนองในพฤติกรรมส่งเสริมการเลิกเสพยาบ้า ความตั้งใจในพฤติกรรมส่งเสริมการเลิกเสพยาบ้า พฤติกรรมส่งเสริมการเลิกเสพยาบ้า และผลการตรวจปัสสาวะ ดีกว่าก่อนการทดลอง และดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value}<0.001$) และในระยะติดตามผล พบว่า ผู้เลิกเสพยาบ้าโดยตรวจไม่พบสารยาบ้าในปัสสาวะ มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value}<0.001$)

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สำนักงานคุมประพฤติควรพิจารณานำไปใช้เป็นเงื่อนไขในกระบวนการแก้ไข ฟื้นฟู ในระบบงานคุมประพฤติต่อไป